

PO KONFISKACIE NAKŁAD DRUGI

Wależytość pocztowa opłacona gotówką.

Kraków—Lwów—Poznań—Warszawa Cena egz. 30 groszy
Nr 2. Śląsk—Zagłębie—Łódź—Piotrków—Wilno 8 stycznia 1933 r. Rok V.

HASŁO

PODWAWELSKIE TYGODNIK EZPARTYJNY

Prenumerata: miesięcznie 1.35 zł. —
kwartalnie 4.00 zł. — półrocznie 8.00
—: Rocznie 16.— zł. —:

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Kraków, ul. Stolarska 6, tel. 11018
KONTO CZEKOWE P. K. O. Nr. 409-580.

CENY OGŁOSZEŃ

1 strona wiersz	75 groszy.
Kronika	50 "
Nadesłane	40 "
Zwykłe	20 "

„PAMIĘTAJ, ŻE JEŚLI COKOLWIEK KUPUJESZ U ŻYDA LUB SPRZEDAJESZ ŻYDOWI, DAJESZ MU ZARÓBEK I TYM ZARÓBKIEM POWIEKSZASZ MAJĄTEK ŻYDOWSKI, A ZMNIEJSZASZ NASZ MAJĄTEK POLSKI”.

5 względnie 10 % rabatu udziela każdemu kupującemu za okazaniem kwitu prenumeraty „Hasła Podwawelskiego”

MAGAZYN NOWOŚCI DLA PAŃ
L. Jasiński, Kraków, Rynek Gł. 42. (linja A-B)

Rabatu 5 % — 10 % za okazaniem kwitu prenumeraty „Hasła Podw.” dla P.T. Prenumeratorów udziela wytwórnia obuwia „Franko” Kraków, Florjańska, 29, (w sieni)

Do Kierowników duchowych Narodu!

Skonfiskowano

Również na szerokiej arenie między-narodowej żydzi nie zasypiają gruszek, w popiele i przez swoich emisariuszy, nieraz ludzi zajmujących wybitne stanowiska, prowadzą akcję zmierzającą do podważenia fundamentów Kościoła. Reprezentant Polski przy Lidze Narodów w Genewie wyzyskuje swe urzędowe stanowisko do szerzenia propagandy sprzecznej z podstawowymi zasadami moralności katolickiej, zalecając w oficjalnym sprawozdaniu ni mniej, ni więcej, tylko... t. zw. świadome macierzyństwo, stosowanie środków przeciwpłodowych.

Tak walcząc żydzi z Kościołem katolickim w Polsce bezpośrednio. Lecz macki polipa żydowskiego zapuszczają się głębiej i oplatają wszystkie dziedziny życia, usiłują wniknąć w głąb organizmu społeczności polskiej, aby wyrwać z korzeniem to, co dotąd było spójnią wszystkich społeczeństw, ich wiarę. Dla tego też podkopują, niszczą i rozsadzają wartości moralne chrześcijaństwa.

Potwierdzeniem tego, jest też niedawne wykrycie jacejki komunistycznej na terenie Pedagogjum Państwowego, a więc instytucji, w której kształcano przyszłych nauczycieli polskich. Wydatki na utrzymanie tej placówki ponosił skarb polski, a służyła ona agitatorom Moskwy w postaci rozmaitych Orynet consortes, którzy poświęcają się robocie w sferach nauczycielstwa szkół powszechnych, aby tam propagować hasła wywrotowe i... szkołę bezwyznaniową. Z drugiej strony rozmaici lumina-

rze żydowscy — w osobach posłów Wiślickich i rabinów Schorrów, — publicznie wznoszą krzyki, że szkoły polskie źle wychowują młodzież, czyniąc te szkoły odpowiedzialnymi za... „ekscesy” antyżydowskie na uczelniach polskich a równocześnie skarżą się na brak miłości i współżycia między młodzieżą chrześcijańską i żydowską.

Skonfiskowano

Zawsze znajdują się Polacy i katolicy, którzy lgną do żydów i jawnie i po cichu popierają swoich wrogów. Nie zdają sobie oni widocznie sprawy z tego, że tymi sposobami kręcą bicz na własną skórę i ułatwiają żydom dążenie do zniszczenia Polski, a temsamem, do objawienia się „cudu szatana” na ziemiach rdzennie katolickich, — jak powiedział jeden z kościelnych dostojników niemieckich.

Wielkie i szlachetne zadanie ma tu do spełnienia prasa, będąca potężnym czynnikiem uświadamiania społeczeństwa w sprawach narodowo-społecznych. Winna ona swym doniosłym głosem i wyrobioną opinią swoją, kłaść tamę wrogim zakusom żydostwa, pisząc o zgubnej robocie podjadków żydowskich i wskazując ustawicznie na niebezpieczeństwa, grożące Polsce ze strony rasy semickiej.

Niestety nie wszystkie pisma zadanie to rozumieją i spełniają. Są u nas pisma które nie doceniają ważności niebezpie-

czeństwa grożącego Polsce ze strony żydów, lub wręcz wykpiwają akcję frontu antyżydowskiego. Nie chcemy wskazywać palcem na odnośne pisma, lecz pragniemy na smutny ten fakt zwrócić uwagę społeczeństwa, które winno odróżnić plewy od ziarna.

Lecz prasa, jakkolwiek posiada znaczny wpływ na masy, może być tylko czynnikiem pomocniczym. Decydujące słowo w walce ze złem, jakie rozpanoszyło się i sieje spustoszenie w Polsce, mogą wypowiedzieć tylko ci, którzy powołani są do tego, aby czuć nad społeczeństwem i prowadzić je wśród zamętu i rozkładu dzisiejszego porządku społecznego, — a więc **inteligencja duchowa i świecka.**

Misja socjalna Kościoła w kierunku przywrócenia i udoskonalenia porządku społecznego, ma przed sobą drogę otwartą.

Biskup częstochowski ks. Teodor Kubina ogłosił ostatnio list pasterski, w którym czytamy:

„Jednem z największych niebezpieczeństw, jakie mogą spowodować dzisiejsze krytyczne czasy, jest niewątpliwie to, że mogą wywołać w duszach naszych zniechęcenie do wszelkiego czynu, ponurą obojętność dla wszelkich spraw”.

„Takie fatalistyczne nastawienie duszy byłoby może usprawiedliwione, gdyby rzeczywistość groziła nam koniec świata... Załamał się wprawdzie dzisiejszy ludzki świat, ale nie załamał się świat Boski na ziemi. Stoi on mocny i niewzruszony, i dlatego... nie mamy powodu ni prawa do opuszczania rąk w beznadziejnej czynności”.

„Jeżeli kiedykolwiek to dziś jest czas do wielkiego zbiorowego czynu katolickiego, do rozwinięcia katolickiej inicjatywy i pracy w całej pełni.

Słowa tego dostojnika Kościoła powinny odbić się szerokim echem wśród całego duchowieństwa polskiego.

Nowe metody pracy powinny być zastosowane w pracy duszpasterskiej. — Trzeba powiedzieć, iż kazań, pouczeń, przemówień w naszych kościołach mamy dużo, jak również moc pogadanek, wykładów, odczytów okolicznościowych, w stowarzyszeniach, czy gdzieindziej. Ale metoda, sposób głoszenia ludowi kazań, wykładów, powinny być dostosowane do zmienionych warunków i stosunków gospodarczych i społecznych.

Chodzi nam o to, by w naukach, kazaniach i wykładach podawano ludowi w sposób dość zrozumiały przyczyny rozkładu dzisiejszego porządku społecznego.

SREBRO, PLATERY, BRONZY

W NAJWIĘKSZYM
WYBORZE POLECA

M. JAKUBOWSKI

W KRAKOWIE: SUKIENNICE 2627

W KATOWICACH POCZTOWA 1214

Kupujcie tylko w firmach chrześcijańskich !!!

Wskazywać należy na środki, które prowadzą do odrodzenia ducha narodu i obudzenia go z martwoty i bierności w jakiej tkwi.

Opatrzność zrządziła, że nasz naród jest jakby łącznikiem między Zachodem a Wschodem. Stąd wypływa nasza misja dziejowa, byśmy Polacy-katolicy w pierwszych szeregach pracowali nad największym dziełem, jakie w dzisiejszych czasach powinno być dokonaniem dla dobra całej ludzkości.

Dlatego też od duchowieństwa katolickiej Polski oczekujemy Czynu, któryby, w ostatniej chwili, kiedy nad głowami naszymi zawisło straszne niebezpieczeństwo, uratował naród od zagłady.

Jak duchowieństwo, tak i inteligencja świecka winna wejść między naród z hasłami ofenzywy.

W pierwszym rzędzie mamy tu na myśli polskiego nauczyciela, — który wszakże tak piękną kartę posiada w historii ostatnich lat naszej niewoli i naszych walk o wolność. Nie było ofiar, którychby nasz polski nauczyciel nie poniósł dla dobra ukochanej Ojczyzny. Teraz, kiedy ta Ojczyzna jest zagrożona, kiedy czwarty zaborca — żydostwo nie ustąpiło z naszej ziemi, nie ulżył się na cał ten ciężar, któremu nauczyciel patryjota poddał w czasach, gdy Polska budziła się z niewoli.

Dzisiaj obowiązkem nauczyciela jest wysiłek bezkrwawy, wysiłek, którego celem jest wychować młode pokolenie w duchu państwowym i narodowym.

Wejść między lud, by przestrzegać i bronić go przed niecną działalnością żydowską zatruwającą dusze polskie. Czuwać nad duszą dziecka polskiego, któ-

re demoralizuje współuczni i nauczyciel żyd, głosić całemu społeczeństwu za pośrednictwem prasy polskiej o krzywdach i brudnej działalności żydów na terenie szkoły polskiej. Oto zadanie polskiego nauczycielstwa.

Jeżeli duchowieństwo z jednej a inteligencja z drugiej strony staną na czele narodu i wezmą sobie za dewizę:

„Raczej zgięmy od wysiłku i znoju w pracy nad odbudową tego, cośmy utracili, aniżeli mielibyśmy własnymi oczami oglądać pohańbienie świątyni Pańskich i Ducha narodu”, — i według tej dewizy postępować będą, to żadna moc, nietylko żydostwo, nie uczyni włomu w wierze ojców naszych, ani nie naruszy naszych podstaw narodowego istnienia.

—:O:—

jest; prawo człowieka i obywatela jest; „myśl wolna i bezpartyjna” jest, więc czego jeszcze potrzeba, chyba „życia świadomego”... ale to już w „Świadomościach Literackich” z wielkiem „pożytkiem” na chwałę Izraela, jest propagowane.

A nam o co chodzi? — O „Bnai-Brit” Było na tym zjeździe około 120 członków i 30 delegatów.

Modły żałobne odprawił kantor Szerman „Rabin prof. Schorr wygłosił przemówienie okolicznościowe” Byli tam jeszcze prezes „Bnaj-Brit”, Maurycy Majer Bałaban, prof. Brodecki, b. prezes londyńskiego „Bnai-Brith”, adm. Edelman itd.

Chodzi teraz o to, kto jest ten „mason” rabin prof. Schorr z „Bnaj-Brit”, czy to przypadkowo nie ten sam bojownik „współpracy” polsko-żydowskiej z Rady, gdzie żydzi mają wspólnie pracować z Polakami, czy też kto inny, bo jakoś ten separatyzm z „Bnaj-Brit” nie zgadzałby się z jego słowami i musiałby nasunąć wiele wątpliwości co do wartości tej „współpracy”.

A teraz pytanie gdzie jest ten „wspólny, humanitaryzm polsko-żyd.” „współżycie” obywatelskie i t. d., jeśli w „Baal Brit” i t. d. są sami swoi, żydzi?

Nazwiska „polskie” nie wchodzą w rachubę, bo to również dobrzy żydzi Tak wygląda zakulisowa „współpraca” i „współżycie” polsko-żydowskie.

ŻYDZI WSZĘDZIE SIĘ SEPARUJĄ.

Chyba p. Rabin Schorr zna dokładnie wykaz szkół żydowskich powszechnych i średnich w Polsce? Czy to nie jest separatyzm i brak współpracy i współżycia polsko-żydowskiego? Zdaje się że tak.

Jaki duch panuje w szkołach żydowskich w Wilnie, Lwowie, Krakowie i Warszawie, to chyba każdy wie.

Po co do licha te różne związki żydowskie, jeśli jest „współżycie” między polakami wyznania katolickiego i mojżeszowego, — po co? Te różne legjony Trumpeldorów, Makkabi, Żydowskich Rad Wych. fizycznego, Schul-Kulty, Szombry, Fel-Choj i niezliczona ilość związków i związeków na czele z „Bnaj-Brit”? Gdzie są miejsca w tych związkach dla polaków?

A to współżycie... Przecież żydzi po szkołach wyśmiewają się z uczuć patryjotycznych Polaków: nie chcą śpiewać „Boże coś Polskę”, „Jeszcze Polska nie zginęła” i „Rotę”. Podczas hymnu narodowego nie zdejmują czapek z głów, natomiast na „Hatikwah” prostują się jak struny i odkrywają głowę. Tu zachodzi jakaś różnica! Te poszturkiwania się uczniów żydowskich w szkole polskiej, te miny ironiczne podczas wykładów historii polskiej i odnoszenie się do języka polskiego, to chyba nie zwiastuje żadnego „współżycia”.

To wszystko umiejętny wallenrodyzm podejście polaków. Żydzi polakom nie nie dali i nie dadzą. Nawet w takiej sprawie jak walka z „Drang nach Osten”, jak posunięcie do „Stinkender Hitler” żydzi nic nie zrobili dla wspólnego dobra.

Ile pieniędzy złożyli żydzi na Związek Obrony Kresów Zachodnich z okazji „Tyg. obrony Śląska i Kresów Zachodnich” to chyba każdy filosemita wie, że nie; pomimo tego, że zajmują nasz polski Śląsk, Pomorze, i powinno być ich obowiązkiem w walce z Hitlerem, za krzywdy Cohnów w Niemczech, popierać ten związek.

Co dużo mówić, żydzi za wyjątkiem komunizmu, wolnej myśli, humanitaryzmu, Ligi obrony praw człowieka i obywatela i różnych szwindłów nie nam nie dają.

I to ma być „współżycie”?

A kysz, a kysz!...

Zbigniew Verde Cichomski.

Jeden tylko miesiąc zadecyduje o losach polskiego handlu!

Pisaliśmy już obszernie o znaczeniu żydowskich kas bezprocentowych dla żydowskiego handlu i rzemiosła.

Gdy rzemiosło i handel chrześcijański nie znajdując znikąd poparcia, zalamują się i powoli giną w walce z trudnościami, to rzemiosło i handel żydowski korzystają z niezwykle sprężystej i wydatnej akcji samopomocowej zagranicznych żydów za pośrednictwem bezprocentowych kas pożyczkowych.

Nietylko zagraniczny kapitał żydowski płynie szeroką strugą na zasilanie tych kas, których liczba na terenie naszego państwa stale się powiększa, ale i żydostwo polskie udziela swej pomocy tym instytucjom, których zadaniem jest zwycięskie zwalczanie handlu i rzemiosła polskiego.

Celem zwiększenia liczby członków oraz kapitału obrotowego, zjazd przedstawicieli żydowskich kas w Polsce proklamuje od 20-go grudnia 1932 do 20 stycznia 1933 r. „miesiąc propagandy” na rzecz wspomnianych kas.

Żydzi spodziewają się, podczas „miesiąca propagandy” osiągnąć cele następujące:

1) w przeciągu miesiąca zebrane w całym kraju sumy powinny wynieść milion złotych;

2) akcja werbunkowa powinna przynieść 85.000 nowozwerbowanych członków, popierających kasy;

3) każda poszczególna kasa winna zebrać w przeciągu „miesiąca propagandy” sumę, która by przeciętnie wynosiła nie mniej, niż 50 groszy na głowę ludności żydowskiej w danej miejscowości.

Taką jest akcja żydostwa, zmierzająca do wzmocnienia i tak już zasobnego funduszu żydowskich kas bezprocentowych pożyczek. Jak na tem tle wygląda, obrona interesów polskiego rzemiosła i kupiectwa?

Handel i rzemiosło polskie ginie w walce z trudnościami, nie znajdując pomocy nietylko w formie bezprocentowych, ale nawet oprocentowanych pożyczek, nadto mając przeciwko sobie groźną, bo doskonale zorganizowaną konkurencję żydowską.

W obliczu naprawdę groźnej sytuacji należałoby na tę piekącą sprawę zwrócić baczną uwagę.

Żyd zawiądnął handlem i przemysłem.

My dzisiaj, już nie walczyć, ale bronić się musimy. Aby obrona była skuteczną należy zdobyć się na wysiłek, wysiłek całego społeczeństwa, zmierzający do unarodowienia życia gospodarczego. Żydzi bojkotują nasz handel, nasze rzemiosło.

Odpowiedzmy im tem samem: wstrzymajmy się od kupowania u żydów.

Jeżeli jesteśmy zdolni w chwilach decydujących, dla naszego państwa i na-

rodu ponieść ciężkie ofiary, zdobądźmy się na jeden jeszcze wysiłek. Jeden tylko miesiąc omijania sklepów żydowskich — zadecyduje o losach naszego handlu.

Gdy żydzi organizują się i szerzą propagandę zmierzającą do zupełnego zniszczenia naszych komórek gospodarczych — niech nam będzie wolno bronić się, — gdyż obrona nam tylko pozostała.

Do nas nie płynie zagraniczne złoto, my możemy liczyć tylko na własne siły. To też w chwili, gdy chodzi o nasze być albo nie być gospodarce, nie oglądając się na nikogo, nie żądając niczyjej pomocy, musimy podźwignąć się o własnych siłach.

Nie pragniemy rzeczy nadzwyczajnych, chcemy tylko, ażeby polski handel i polskie rzemiosło dały możność egzystowania polskiemu kupcowi i rzemieślnikowi, a nie stały się wyłączną domeną żywiołu obcego. I to nam wolno.

Wolno nam również przypomnieć społeczeństwu polskiemu o jego obowiązkach i zadaniach, tembardziej, gdy chodzi o jego dobro i potęgę Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Dlatego też pomoc okazana w ten sposób polskiemu handlowi i rzemiosłu, winna stać się celem całego społeczeństwa.

E. G.

„Współżycie” polsko-żydowskie.

RABIN SCHORR NA RADZIE WYCHOWANIA PAŃSTWOWEGO. — RABIN SCHORR NA 10-LECIE MASONÓW ŻYDOWSKICH Z „BNAJ-BRITH”. — CO TO ZA ORGAN TA „EPOKA” J. WASOWSKIEGO (WASSERZUGA)? — JAK WYGLĄDA W PRAKTYCE „WSPÓŁŻYCIE” POLSKO ŻYDOWSKIE. — SEPARATYZM ŻYDOWSKI.

Znany rabin Schorr, którego zięć Aaron Mueller jest sędzią polskim, zasiada w Państwowej Radzie Wychowania Publicznego.

Co skłania nas, że poruszamy cziogodną osobę p. rabina, bojownika i twórcę „współżycia polsko-żydowskiego”?

Otóż skłania nas ten fakt, że p. rabin onegdaj w swoim przemówieniu złożył całą winę za „ekscesy” akademickie na szkołę powszechną i średnią, które rzekomo źle wychowują młodzież i w których zaznacza się brak... miłości i współżycia między młodzieżą chrześcijańską a żydowską...

Mniej więcej tak wyglądało oskarżenie p. rabina.

Ma się rozumieć, prasa narodowa żydowska zapełniła swoje szpalty komentarzami, poruszyła całą „opinię publiczną”, natomiast prasa zawodowa nauczycielska przeszła nad tak niesłusznym oskarżeniem do porządku dziennego.

Czekaliśmy długo, szukaliśmy w „Głosie Nauczycielskim” chociaż krótkiej odowiedzi na ten planowy atak, niestety nie doczekaliśmy się jej.

I niedoczekamy się, bo wpływy p. Benedykta Hertzla, prezesa warszawskiego „Zrębu” i p. Stefana Drzewieckiego (Mandelbauma), wiceprezesa Se-

keji szkół średnich Związku Polskiego Nauczycielstwa, są widocznie tak silne, że żadna „wolna myśl” tam nie przeniknie i nie wzruszy sumienia — polskich nauczycieli.

Nikt nie dał odpowiedzi. Nie dali jej przedstawiciele nauczycielstwa polskiego nikt. Nie dali odpowiedzi, bo nie znają duszy żydowskiej, „współżycia” żydowsko-polskiego, „mniejszości” żydowskiej i intryg zakulisowych.

UCHYLENIE ZASŁONY

„BNAJ-BRITH”.

Co to jest?

Jest to łoża masonsko-żydowska pod nazwą „B'nai-B'rith” („Bracia Przymierza”) z siedzibą w Warszawie, ul.

Rymarska 8. Posiada ona swoje filje w Krakowie, Lwowie, Łodzi i w Katowicach.

Jak donosi „Nasz Przegląd” z dnia 19 grudnia 1932, odbył się w stolicy zjazd delegatów z okazji 10-lecia warszawskiego stowarzyszenia humanitarnego „Bnai-Brith” (spolszczony wyraz „B'nai-B'rith”). Co się kryje pod wyrazem „humanitaryzm”, myśl wolna, Liga praw człowieka i obywatela, Liga czei i t. d. wiemy dokładnie z tygodnika „Epoka”, którego wydawcą jest żyd Józef Wasowski (Wasserzug), wielki wydawca broszur z cyklu „O naprawie Rzeczypospolitej” (Wyd. Ignis), który jest bardzo bliski „Braci Przymierza” a może nawet ich organem wraz ze swoją „Epoką”. Wyraz „myśl humanitarna”

Żydzi w Polsce i na Wschodzie mają być „brzewarstwowieni”.

„Moment” z 2. XII. w depeszy z. a. t. z Berlina podaje wywiad prasy żydowskiej z dr. B. Kohnem, dyr. „Joint” na Europę, po jego podróży do Polski, Li-

twy, Łotwy i Rosji. „Joint” nie rozporządza obecnie takimi zasobami, jak poprzednio:

— „Jednak w ciągu ostatnich 3

lat wydawał rocznie 200—500 tys. dol. (poza Rosją i Erec Izrael). Podczas swojego ostatniego pobytu w Polsce dr. Kohn miał możność oświad-

Nie kupując u żydów zmniejszysz bezrobocie wśród rodaków pozbawionych możliwości pracy.

czenia spółdzielniom kredytowym, że „Foundation“ i „Joint“ wyznaczyły na nowe kredyty w Polsce 175 tys. dol.

Dalsza działalność „Joint“ ma polegać na pomocy przewarstwieniu żydów:

— „Żydzi, wyciskani z różnych gałęzi gospodarczych, mają być wspomagani nie tylko przez pomoc kredytową, lecz również przez otrzymywanie odpowiednich wskazówek o zawodach, którym mają poświęcić się“.

Nie trzeba dodawać, że położenie jest beznadziejne:

— „On, dr. Kohn, spotkał się z beznadziejnością po stronie przywódców, lecz nie po stronie mas. Żydowski stan średni jest przyciśnięty. Czynniki urzędowe odnoszą się do tego obojętnie. Co począć? Samopomoc, przewar-

stowanie, zdobycie rzeczywistego równouprawnienia żydów, opuszczenie zacofanego rzemiosła i przejście do przemysłowego rzemiosła“.

Działalność spółdzielni kredytowych winna polegać na ułatwieniu przewarstwienia:

— „Ten proces przewarstwienia musi być kontrolowany i regulowany. Na tem polega właściwie cel spółdzielczości kredytowej, której „Joint“ przeznaczył w ostatnich latach 300 tys. dol. na ten właśnie cel“.

Po porównawczym zobrazowaniu losu żydów w Polsce, na Litwie i Łotwie (na czem polega — tego nie podano) dr. Kohn przeszedł do stanu w Rosji, gdzie jest głód, zwłaszcza na Ukrainie, jednak:

— „niema już wśród żydów kategorii „bezpprawnych“ („liszeńców“),

bowiem młodzież pociąga za sobą rodziców. Masy żydowskie wciągnięto do przemysłu. Wyzwolenie żydów odbywa się tutaj przez wejście ich do wszystkich gałęzi gospodarczych. Proces, odbywający się wśród żydów rosyjskich, ma również znaczenie dla całego Wschodu“.

Żydzi przechodzą również na rolę:

— „Poza uprzemysłowieniem odbywa się nadal proces wciągania żydów do stanu włóściańskiego, której to akcji pomaga „Agro - Joint“. Na Ukrainie odnotowano pewne niepowodzenia, zato na Krymie praca w rolnictwie postępuje naprzód“.

Słowem krzyczy się, że jest źle w tej Europie „Wschodniej“, ale w istocie tak źle nie jest.

—:O:—

Polska, krajem czarnej sotni, pogromów i barbarzyństwa, - oto rezultat niemiecko-semickiej propagandy zagranicą.

Dla wrogiej nam propagandy, jakiegokolwiek awantury antysemickiej są niezmiernie pożądanym atutem.

Przykładem, jak się go wygrywa, — niech będzie niżej podany fakt.

W czasie ostatnich zajęć antyżydowskich w Polsce w szeregu dzienników francuskich, głównie w prasie paryskiej pojawiły się artykuły występujące ostro przeciwko „pogromom w Polsce“.

Jednocześnie na murach Paryża rozlepiono afisze następującej treści:

„PRZECIWKO POGROMOM W POLSCE“.

„Od tygodnia leje się krew w Polsce. Jakkolwiek jest to krew żydowska, której się nie ceni w pewnych kołach — to jednak są powody, dla których należy poruszyć opinię publiczną. Albowiem chodzi tu o prawdziwy pogrom, który zaczawszy się we Lwowie ogarnął dzisiaj cały kraj. Narodowi demokraci, rywalizując z Hitlerem, w przeciągu tygodnia stali się sprawcami 200 ofiar z pomiędzy ludności żydowskiej (en fait, en Pologne, depuis une semaine, plus de 200 victimes juives)“.

W dalszym ciągu zapowiada się organizację masowych wieców w obronie ludzkich praw prześladowanej mniejszości żydowskiej, protesty na prowincji, a w Paryżu organizuje się olbrzymi meeting, który oczywiście wyraża swoje „oburzenie“ i „ubolewanie“ pod adresem Polski, a zabierający głos posłowie przyrzekają interpelację w Izbie.

Nie koniec na tem. Podobne protesty mają miejsce również w Nowym Yorku. Cała zakulisowa robota i propaganda puszczona w ruch, „akcja humanitarna“ święci trjumfy. Z tamtej strony Oceanu do liczby zabitych izraelitów w Polsce dorzuci się jedno zero więcej i prasa nowojorska uderzy na alarm z powodu rzezi mniejszości żydowskiej w Rzeczypospolitej.

Oczywiście wypadki „znęcań się nad bezbronną ludnością“ zostaną opisane z przerażającą dokładnością, w pismach będą nawet fotografie „walających się trupów na ulicach Warszawy“.

Można sobie wyobrazić, jakie wrażenie na Francuzach wywołają te ogłoszenia paryskie, wzywające do protestu przeciwko Polsce.

Pogromy w całym kraju... Dwieście

trupów żydowskich... W imię ludzkości występuje Liga obrony praw człowieka i obywatela...

Na wiecu w sali Wagram będą przemawiali posłowie, odezwę podpisał m. in. wiceprezydent stronnictwa radykalnego.

Przed afiszami stoją grupy ludzi.

Terrible, terrible... (straszne). Nie przypuszczaliśmy, że Polska jest Rosją w innym wydaniu...

Po powrocie do domu znajdują pocztę, wiadomości z Polski, a w nich szczegóły zamordowania akademika - Polaka we Lwowie oraz sprawozdania w kronice policyjnej o poranieniu studentów polskich przez żydów. **Rezultat „pogromów“** wyraża się w ofiarach polskich, prześladowanie żydów w Rzeczypospolitej można ująć w cyfrach poranionych nożami „przez bezbronne mniejszości na rodowe“ Polaków. Za wybite szyby w czasie demonstracji zapłacił potrójną ich cenę odnośna gmina. A zagranicą propaganda niemiecko-semicka robi wszystko, by przedstawić Polskę jako kraj czarnej sotni, pogromów i barbarzyństwa.

—X—

Żydzi całego świata przyjęli wskrzeszenie Polski, jako fakt dla siebie najbardziej nieprzyjajny i rozpoczęli przeciwko Polsce bezwzględna walkę...

Kiedy Polska potrzebowała pożyczki zagranicznej, żydostwo amerykańskie agitowało, aby pożyczka polska nie powiodła się. W czasie plebiscytu żydzi całą lawą szli zawsze przeciwko Polsce i głosowali za Niemcami. Żydzi z Polski ciągle ślali skargi do Ligi Narodów na pogromy w Polsce i sprowadzali zagraniczne misje amerykańskie i angielskie dla przeprowadzenia śledztwa. Taką wdzięczność i przychylność okazali żydzi w Polsce“.

Oto wierny obraz tego, co dzisiaj znosimy ze strony żydostwa, w konsekwencji przyznania żydom praw takich samych, jak ludności rdzennej, oraz tego, co żydzi, jako współobywatele, zdziałali dla dobra narodu, który ich łaskawie przygarnął.

W odpowiedzi na to, Klub posłów żyd. wystosował pismo do p. wiceministra W. R. i O. P. Ks. Prof. Żongolowicza, w którym wyraża swe oburzenie na tą „niecną propagandę antysemicką“, „mogącą wśród przyszłych duszpasterzy oraz szerszych mas djeceżylnych“, wydać „strasliwe plony“.

Tak żydzi przeciwstawiają się wszelkim odgłosom prasy katolickiej i narodowej, mającym na celu przedstawić groźbę obecnego położenia, widocznie boją się, gdy się o nich pisze prawdę.

Żydzi przygotowują się do wyborów.

Niektóre gazety żydowskie piszą:

„Ze źródeł miarodajnych zapewniają, że przy wyborach, które mogą odbyć się w Polsce w najbliższym czasie, a zatem przy ewentualnych wyborach sejmowych lub do rad miejskich, będzie żądany u każdego wyborcy dowód, że posiada on obywatelstwo polskie. Kto nie będzie miał tego dowodu, nie będzie mógł głosować. W związku z tem jest potrzebne, aby żydzi zawczasu zaopatrzyli się w paszporty, w których byłaby zamieszczona odpowiednia notatka o ich obywatelstwie“.

Żydzi są zazwyczaj dobrze poinformowani o tem, co się w rządzie dzieje, bo nieraz już bardzo ważne wiadomości mieli z pierwszej ręki. Mają oni przecież swych współwyznawców w ministerstwach, w urzędach i w dyplomacji.

Wiadomość podana przez gazety żydowskie wydaje się mało prawdopodobną, podać ją należy jednak na dowód, jaką wagę przypisują żydzi przyszłym wyborom do sejmu i senatu.

—:O:—

Żydzi boją się prawdy

Wszelka akcja zmierzająca do odkrycia lub ujawnienia żydowskich posunięć na szerokiej arenie międzynarodowej lub przedstawienia groźby zalewu żydowskiego, przez zdrowy odłam społeczeństwa polskiego, do wiadomości ogólnej, powoduje odruch wściekłości u żydów.

W Sandomierzu wychodzi tygodnik poświęcony sprawom religijno-społecznym pod nazwą: „Siewca Prawdy“. W jednym z numerów tego pisma zamieszczony został artykuł, w którym autor zajmuje się sprawą zażydzenia dziedziny szkolnictwa w Polsce, wyrażając słuszne obawy o dalszy los uczącej się młodzieży polskiej, narażonej na zetknięcie się z demoralizującym wpływem współuczniów żydów. Następnie, autor, przypomina o niechlubnej roli żydów, jaką odegrali w chwilach powstawania naszego Państwa oraz przedstawia szkodliwą dla Polski propagandę żydów zagranicą.

Oto kilka ustępów z tego artykułu: „Stosunek uczącej się młodzieży wypada dla nas wprost katastrofalnie, — gdyż 1/4 część stanowią żydzi. W ostatnich czasach, wobec strasznego kryzysu gospodarczego, młodzieży polskiej coraz trudniej kształcić się, a żydzi mają na to fundusze.

Ci oświeceni żydzi zatruwają naszego ducha przez różne pisma, książki, gazety, broszury, pełne plugawej treści i truizmy moralnej.

Czy tylko żydzi oświeceni są szkodli-

wi dla chrześcijan? A kto utrzymuje do my rozpusty? Żydzi. Kto rozpija po rozmaitych knajpach naszych ludzi? Kto po wsiach i miasteczkach namawia dzieci do kradzieży? Znowu żydzi, któ-

rzy od nich kradzione rzeczy kupują. Kto profanuje nasze świętości? Ci sami żydzi, co zięją nienawiścią do tego wszystkiego, co ma znak i charakter chrześcijański...

Żydowska jaskinia gry pochłania życia ludzkie i miliony złotych

Od jednej z ofiar molocha żydowskiej szulerni w Sopotach, otrzymaliśmy list, w którym wyrażona jest mroząca krew w żyłach skarga kobiet-Polek, których mężowie wciągnięci podstępnie do tej jaskini, tracą nie tylko ostatni grosz, ale nieraz życie:

Gdynia, 30 grudnia 1932.

Szanowna Redakcjo!

RATUJ NAS KOBIETY POLSKIE PRZED SPELUNKĄ SOPOCKĄ! NIETYLKO OGRYWAJĄ NASZYCH MĘŻÓW — LECZ W DODATKU ICH BIJA...!

Na całym Pomorzu — przed świętami Bożego Narodzenia — kręcili się rozmaici żydkowie — agenci sopockiej

szulerni, łudząc naiwnych wielkimi wygranami i obiecując im wygodne i miłe locum na czas przyjazdu do Sopotów.

To też mąż mój — jak zresztą setki innych próbujących szczęścia — zabrawszy z domu ostatni grosz, pojechał do tej spelunki — a wrócił nie tylko doszczętnie ograny, ale w dodatku zbity i chory za to tylko, że ośmielił się zwrócić uwagę lotrzykom na jakąś tam nieprawdliwość w grze!

Oszukańcza ta spelunka tyje i żyje prawie wyłącznie z Polaków, których ogrywa żydowska szajka współników szulerni. Mnóstwo ofiar spoczywa na dnie morza w Sopotach — a trupy ich w czasie większych burz wyrzuca woda na brzeg.

WOŁAMY O RATUNEK!

Niechaj Władze polskie wydadzą zakaz uczęszczania Polakom do tej nory,

której pochłania nie tylko kapitał polski, ale życie Polaków!

Niechaj Związek Obrony Kresów Wschodnich uświadamia naiwnych Polaków, którzy idą na lep słodkich słówek żydowskich agentów!

Jadwiga S. żona urzędnika.

Należy dodać, że onegdaj, jakiś zrzucony przez żydowskich oszustów obywatel, — zrozpaczony podrzucił w tej spelunce bombę.

W ubiegłym roku (1931), sami tylko obywatele polscy pozostawili w tej szulerni ponad 5 milionów przegranych!

I taką to jaskinię zbrodni i oszustw reklamują za judaszowskie pieniądze różne dzienniki żydowskie z „Naszym Przeglądem“ na czele.

—:O:—

Popelniasz grzech względem przyszłości narodu, zanosząc grosz swój do obcych!

Kronika.

KALENDARZYK TYGODNIOWY. STYCZEN.

—:O:—

8. Niedziela — 1 po 3 Kr.
9. Poniedziałek — Marcjanny p.
10. Wtorek — Pawła Pusteln.
11. Środa — Higinjusza.
12. Czwartek — Ernesta i Hon.
13. Piątek — Hilarego b.
14. Sobota — Feliksa z Noli.

—:O:—

„Nasi” narciarze.

Jak wiadomo, „Polski Zw. Turystyczny”, chcąc przyjść z pomocą ubogim turystom i mając na celu rozwój sportu narciarskiego, w czasie nadchodzącego sezonu zimowego, wśród szerokich mas, uzyskał w Dyrekcji Kolei Państw. specjalne „bilety ulgowe” dla pragnących zażyć rozkoszy królewskiego sportu w krajowych ośrodkach narciarstwa.

Aby uzyskać taki „bilet ulgowy” należy w myśl przepisów zaopatrzyć się obok odpowiednich dokumentów, w sprzęt narciarski, który ma świadczyć o istotnych celach podróży narciarza.

Jak zawsze, tak i teraz nasi żydkowie potrafili wyciągnąć korzyści dla siebie z nadarzającej się sposobności.

Oto na dworcach kolejowych i w pociągach pojawiła się ostatnio cała masa „turystów” zaopatrzonych w „sprzęt narciarski”, a podróżujących rzekomo w celach „turystycznych”.

Niesamowity widok przedstawia taki „turysta”. — W czarnym chałacie na plecach, w postrzępionych i zatłuszczonych spodniach, wykoszlawionych butach, z pejsami i zakrzywionym nosem, przeciska się wśród gromady podróżnych nowoczesny „narciarz”.

— Między stosem nieostępnych bagaży i brudnych zawinątek widnieją... narty, oczywisty „dokument” celu podróży.

Dziwnie wyglądają te narty żydowskie. Nie mają one normalnego wymiaru, lecz ze względów praktycznych, są odpowiednio „zmódnizowane”, tak, aby nie sprawiały kłopotu w podróży. A więc do połowy ucięte, tak, że długość ich nie przekracza 50 cm.

Tak wyekwipowany „narciarz” może swobodnie podróżować za „biletem ulgowym”.

Miłośnik sportu, ucieszyłby się niewątpliwie widokiem tych nowych zastępów narciarzy, który z biegiem czasu mógłby przecież rozślawić imię sportu polskiego na szerokim świecie, a choćby nawet na najbliższej... olimpiadzie.

Niestety, żadne skocznie, ani olimpiady, nie są celem tego żydka — narciarza, lecz wyłącznie „geszeft”.

Dla interesu, korzystając z „biletów ulgowych”, żydzi wprowadzają władze kolejowe w błąd, a tem samem drwią sobie poprostu z obowiązujących przepisów.

Byłoby wskazaniem, aby władze kolejowe zapobiegły tej „hecy” żydowskiej, która nietylko ośmiesza wydane rozporządzenie, ale działa demoralizująco na ogół podróżujących.

Turysta.

—:O:—

Zjednoczenie syjonistów.

„Hajnt” donosi o porozumieniu, które nastąpiło 27 listopada r. u. między przedstawicielami 3 rozbieżnych organizacji syjonistycznych w Polsce z centralami w Warszawie, Lwowie i Krakowie. W ten sposób:

„— W najbliższych dniach poczyną działać komitet zjednoczeniowy, który, załatwiając bieżące sprawy syjonistyczne i ogólno-żydowskie i nadając im jednolitość, jednocześnie będzie przygotowywał grunt pod całkowite zjednoczenie. Akt ten będzie zakończony na ogólnym syjonistycznym zjeździe delegatów z całej Polski”.

Żydzi zjednoczą się w jeden obóz, aby tem łatwiej osiągnąć swoje cele. Widząc burzę zbierającą się nad głowami międzynarodowego żydostwa, żydzi w Polsce chcą nadal utrzymać swe u przywilejowane stanowisko.

Nie liczą się z tem, że miarka wypełniła się po brzegi.

Klub posłów żydowskich Ż. R. N. skarży.

Od pewnego czasu żydzi atakują rektor politechniki warszawskiej za pomocą skarg wnoszonych na Jego Magnificencję do ministra oświaty. Ostatnio „Nasz Przegląd” podaje nową skargę wniesioną do ministerstwa przez klub posłów żydowskich Ż. R. N. Skargę podpisał b. poseł Icek Grünbaum, ten sam, który po uchwaleniu w sejmie przymusowego spoczynku niedzielnego groził Polsce, że nigdy nie dostanie Wilna.

W skardze tej czytamy:

„W dniu 10 grudnia odbył się wiec Bratniej Pomocy studentów Politechniki w związku z zajściami lwowskimi. Na wiecu tym przyjęto rezolucję, w któ-

rej stwierdza się m. in., że morderstwo Grodkowskiego „nie było przypadkowym zabójstwem”, a „wynikiem oddawnej prowadzonej przez żydów akcji przeciwko Polakom”, że „odpowiedzialność moralną za wypadki lwowskie ponoszą przywódcy narodu żydowskiego oraz prasa żydowska” i t. d.

Zasługuje na uwagę charakterystyczna okoliczność, że cytowana rezolucja powzięta została w obecności Rektora, następnie zaś przytoczona w komunikacie zarządu Bratniej Pomocy nr. 10 z dn. 13 grudnia b. r. i wywieszona na wszystkich tablicach tejże w gmachu Politechniki.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że te-

go rodzaju rezolucja obliczona jest swiadomie na jątrzenie umysłów i dąży wyraźnie do rozpętania hecy antysemitycznej, a to przez pomawianie w czambuł przywódców narodu żydowskiego i prasy żydowskiej o współudział w popełnieniu przestępstwa”.

Radzimy p. Grünbaumowi przeczytać „refleksje” rabina Thona, prezesa koła żydowskiego w sejmie.

Refleksje te łącznie z wynurzeniami prasy żydowskiej i wypadkami napadów na sklepy chrześcijańskie w Warszawie w ostatnich dniach, najzupełniej potwierdzają „inkryminowany” ustęp z rezolucji wiecu Bratniej Pomocy stud. Politechniki.

Znany pisarz żydowski przeszedł na katolicyzm.

K. A. P. podaje: Znany myśliciel, pisarz żydowski i krytyk artystyczny, autor popularnej we Francji książki „Moi, Juif”, René Schwob, przeszedł niedawno na katolicyzm i idąc za radą przyjaciół ogłosił historję swego nawrócenia.

Z opowiadania nowonawróconego pisarza widać, iż pierwsza myśl o katolicyzmie zaświtała w umyśle Schwoba podczas pewnej bitwy w 1914 roku. W dziewięć lat później Schwob odwiedza Lourdes. W roku 1925 podczas swego

pobytu na Dalekim Wschodzie miewa częste dyskusje z wielkim pisarzem katolickim, a obecnie ambasadorem francuskim w Waszyngtonie, Paul Claudellem. Wszystkie te wrażenia, zarówno z wojny, z pobytu w Lourdes, jak i z dysput z gorliwym katolikiem Claudellem wywołały wreszcie w duszy żydowskiego pisarza nieprzeparte pragnienie przejścia na katolicyzm.

Nawrócenie to wywołało wielkie poruszenie pośród sfer żydowskich. W jednym ze swych ostatnich przemówień René Schwob powiedział, iż „nie rozumie poprostu, jak można żyć bez wiary”.

—:O:—

POLSKA CHATA.

Ojczyzno wolna!... Od Karpat do Morza
Wieść szczęsna hyżo ponad lany leci
Z nocy upiornej nudna wstaje zorza
Na jej purpurze Orzeł Biały świeci.

Wróciły z bojów dzielne żołnierzyki...
Na ciele blizny... na piersiach krzyż błyska...
Grzmiały powitalne dokoła okrzyki...
Ten matkę... siostrę — ten dziewczynę ścisła.

Jacyż zbiedzeni!... Radości wybuchom
Litość bezsilna do wtóru zapłaczę
Opieki trzeba wynędziałym zuchom!
Lecz... cóż dać mogą bezdomni tułacze?

I nie spoczęły utrudzone rzesze...
Pola odłogiem... zgłiszczą... zwał roboty!
Węc dalej stare obostrzać lemieszce
A w drżące dłonie topory i młoty!

Staneła chata — nowa — wielka — jasna —
(Na fundamencie ofiarnych piszczełi)
Uboga jeszcze, ale... wolna!... własna!...
I poraz pierwszy spokojnie zasnęli...

A od błękitów cicho zesłała Wiosna —
Mogilki świeże ustroiła w kwiatki —
I dróżką pełną pomknęła radosna
Zastukać rankiem w okno nowej chatki...

... Przyszły im dziadki — szczęsne niemowlęta,
Młodej Wolności pierwodne syny —
Żadne już kajdan brzęku nie pamięta,
Na skroniach ojców zwycięskie wawrzyny!

Już się zdawało, że to słońce ciepłe
Na polskiem niebie nigdy nie zagaśnie,
Odżyły starcy w lochach więzień skrzepłe —
Czasy niewoli poszły prawie w baśnię

Gdy przez otwarte wrota weszła Nędza
Głód począł szczyrzyć z kątów trupie zęby,
Aż dnia pewnego z chaty ich przepędza
„On“... Spluwa... charczy i... szacuje zręby.

Dziś w niej znów jasno!... hej!... wrzawa i krzyki,
Lecz już nie zagrzmie pobożna kolęda!
Tam płoną dumnie szabaśne świeczniki!
Tam już ucztuje — on — wschodni przybłęda!

Kiwa się... kiwa nad złowieszczą księgą
Co ją piekielne spisały „proroki”
Milczkiem nad swoją rozmyśla potęgą,
I wykonane wciąż liczy wyroki...

W Wacławicach, w grudniu 1932.

Szerszeń.

„Półtora żyda na 15 komunistów”, a nie odwrotnie.

Nareszcie i „Nowy Dziennik” przyznaje nam łaskawie, iż, jeśli chodzi o procent żydów w gromadzie skazanych świeżo w Krakowie komunistów, to procent

„w stosunku do ogólnego odsetku ludnościowego (jest) dość duży, nawet (!) zbyt duży”.

To właśnie twierdziliśmy zawsze... — Ale pociesza się „N. Dziennik”, że już nieco lepiej jest w toczącym się teraz procesie komunistycznym w Wadowicach, albowiem — pisze:

„na 15 oskarżonych mamy tu tylko (-) 3 żydów. I to jest naturalnie za dużo, bo wedle odsetka ogólnego powinno być wśród 15 oskarżonych tylko półtora żyda. Ale w każdym razie sytuacja nie wygląda bynajmniej tak, jakoby komunistami w Polsce byli sami żydzi”.

Jest to zupełnie przyzwoite i lojalne stwierdzenie ze strony „Nowego Dziennika”. Trzeba tylko wyciągnąć stąd wnioski odpowiednie. Jeżeli procent żydów wśród komunistów jest za wysoki, (co przyznaje „N. Dziennik”), to trzeba rozpocząć pracę w tym kierunku, by się ten procent obniżył. Tymczasem robota komunistyczno-żydowska w Polsce wre w całej pełni, a jakichkolwiek starań celem jej zapobieżenia, ze strony czynników żydowskich zupełnie nie widać.

—\$x\$—

Akcja humanitarna krakowskich szkół powszechnych i żydowskie obuwie firmy Bat'a.

Mimo przestróg i nawoływań, jakie ciągle rzucamy, mimo licznych wypadków, które wykazały, że towar nabyty w firmie żydowskiej jest nietylko gorszy pod względem jakości, ale i niejednokrotnie droższy niż w firmie chrześcijańskiej, — są jeszcze takie jednostki, a co gorsza instytucje, mające świecić przykładem, które czynią masowe zakupy u żydów.

W okresie przedświątecznym niektóre szkoły, chcąc swym ubogim wychowankom sprawić miłą niespodziankę, urządziły dla nich popularną „gwiazdkę”.

Również dwie krakowskie szkoły powszechne, a to: Szkoła im. Króla Jana Sobieskiego (Łobzów) i im. św. Jadwigi (ul. Kazimierza Wielkiego) zakupiły w tym celu kilkadziesiąt par obuwia, ażeby je rozdać wśród ubogiej dziatwy szkolnej.

Bardzo szlachetny gest, obu dyrekcji tych szkół zasługuje na uznanie, lecz z drugiej strony, należy wyrazić oburzenie na tych, którym polecono zakupić obuwie, a którzy skutecznie to w firmie żydowskiej Bat'a.

Ciągle do naszej redakcji zgłaszają się różni ludzie z zakupionym w firmie Bat'a towarem, narzekając na tandetne jego wykonanie, gdyż w wielu wypadkach towar Bat'a po krótkotrwałym użyciu staje się bezwartościowym.

Można sobie zatem, wyobrazić, jaki

pożytek będą miały dzieci obdarowane towaram z fmy Bat'a.

Lecz dyrekcje obu wymienionych szkół widocznie nie dbają o to, aby piękne połączyć z pożytecznym i nabyły małowartościowe buciki Bat'y, mogły je nabyć w lepszej jakości i taniej w firmach chrześcijańskich, jak „Franko” przy ul. Florjańskiej 29, Kapera, Kuc i innych.

Smutny to objaw, że P. T. Dyrekcje szkół im. św. Jadwigi (dyr. Teleśnicka) i Jana Sobieskiego (dyr. Kieroński), nie zważając na ciężkie położenie rzemiosła i handlu chrześcijańskiego, groszem złożonym przez rodziców chrześcijan napychają kieszenie żydowskie.

Należy dodać, że oprócz dwu wymienionych, również wiele szkół powszechnych z Czarnej Wsi (dzielnica Krakowa) zakupiło obuwie na „gwiazdkę” dla swych wychowanków w firmie Bat'a.

Co na to komitety Rodzicielskie? Co na to ojcowie - rzemieślnicy, którzy nie mają za co swych dzieci posłać do szkoły?

Przejdźcie apteki chrześcijańskie w ręce żydowskie.

Przy ul. Długiej w Krakowie posiadał b. dobrze prosperującą aptekę „Pod Temidą” p. Wacław Bezucha, właściciel trzech piętrowej kamienicy, który w aptecę zatrudniał tylko personel chrześcijański.

Dziwnem przeto wydać się musi każdemu, że p. Bezucha, dotąd cieszący się jaknajlepszą opinią i ogólnie poważany obywatel, a nadto strzegący polskości (Dz. V. Kleparz), obecnie, jak nas informują sprzeniewierzył się swej idei i aptekę swą wydzierzał od 1 stycznia 1933 r. żydowi Bernardowi Grünbergowi.

Należy dodać, że niedawno p. Bezucha wynajmował w swej kamienicy lokal pralni żydowskiej „Ozystość”.

Smutnem to jest nad wyraz, że ludzie, którzy do niedawna cieszyli się opinią dobrych Polaków, coraz mniej dbają o swe dobre imię i tłumnie przechodzą do obozu szabesgójów.

Zwracamy się do obywateli chrześcijańskich zamieszkujących Dz. V. „Kleparz”. aby dali dowód zrozumienia niebezpieczeństwa zalewu żydowskiego i troski o przyszłość polskiego stanu posiadania, przez omijanie żydowskiej apteki.

Równocześnie musimy napiętnować postępowanie drugiego właściciela apteki chrześcijańskiej przy ul. Krowoderskiej 74, p. Jana Janusza, który zatrudnia u siebie farmaceutkę - żydówkę, z domu Monetównę, obecnie żonę adwokata.

Czy mało mamy bezrobotnych farmaceutów — chrześcijan, lub czy można tłumaczyć potrzebę zatrudniania żydów ki, aby ścagnąć klientelę żydowską, w dzielnicy nawskróć katolickiej?

Nie wątpimy, że p. Janusz zrozumie jaką krzywdę wyrządza swem postępowaniem społeczeństwu polskiemu — i wkrótce usunie ze swej apteki żydówkę, której z pewnością nie trapi troska o chleb rodzienny.

Dopóki to nie nastąpi wzywamy mieszkańców dzielnicy V., ażeby popierali wyłącznie jedną czysto polską i chrześcijańską aptekę p. Edwarda Schneidra przy ul. Długiej 4., a pomijali żydów i ich opiekunów.

—:O:—

Jak się żydom w Polsce powodzi?

Warto powtórzyć komunikat Ż. A. T-ej, która podnosząc korzyści, jakie osiągnęli żydzi ostatnio w Polsce m. in. podaje:

„W okręgach Grodno, Brześć i Pińsk w ręku żydowskim znajduje się 25.000 posiadłości i żydzi przechodzą do rolnictwa.

Według ostatnich danych ludność żydowska dysponuje spółdzielniami w liczbie 458 o 174.000 członków. Spółdzielnie te mają depozyty na 30 milionów złotych, zaś roczny ich obrót sięga 132 milionów zł. Bank Związku rzemieślników-żydów w Warszawie udziela kredytów rzemieślnikom. Żydowski Bank Ludowy ma 160.000 członków, wśród nich rzemieślnicy, drobni kupcy, rolnicy i przedstawiciele wolnych zawodów. Dzięki poparciu Ban-

Rozbijają sklepy chrześcijańskie na ulicach Warszawy.

Tuż przed samymi świętami Bożego Narodzenia gromady wyrostków żydów napadały na sklepy i tłukły szyby w większych ogniskach handlu chrześcijańskiego, chąc w ten sposób wywołać awantury i popłoch wśród kupujących.

Szczególnie w dzień wigilijny, gdy masy kupujących zapełniły sklepy, żydowskie bojówki wykazały ożywioną działalność, wybijając w kilku punktach miasta szyby wystawowe w sklepach chrześcijańskich. Korzystając z zamieszania bojówkarze rabowali z wystaw sklepowych wszystko, co im w ręce wpadło.

Policji udało się aresztować 28 żydów, złapanych na gorącym uczynku, którzy staną przed sądem starościnским t. j. sądzeni będą w trybie przyspieszonym.

Aresztowanym grozi kara więzienia do jednego roku. Wśród aresztowanych znajdują się również uczniowie szkół żydowskich.

Zajścia te mają być podobno wynikiem akcji komunizujących organizacji żydowskich, które chcąc się jakoś „odebrać” po nieudalym „dniu głodu”, wysłały na ulicę wyrostków, aby wzniecać awantury i zamieszki.

Gdy gromady komunizującego żydostwa napadają na sklepy chrześcijańskie w stolicy, posłowie żydowscy zamiast wpłynąć na masy i rozpocząć pracę w kierunku zmniejszenia nadmiernie wysokiego procentu komunistów żydowskich, oskarżają Rektora Politechniki warszawskiej o to, że ten nie przeciwdziałał rozwieszeniu rezolucji Bratniej Pomocy studentów Politechniki lwowskiej (o czym piszemy na innym miejscu), stwierdzającej planową akcję żydostwa w wypadkach lwowskich.

—O:—

NAUCZYCIELKA

rutynowana, z ukończonem Konserwatorium, udziela lekcji gry na fortepianie 2 GODZ. TYGODNIOWO — 10 ZŁ. MIES.

FORTEPIAN DO PRZEGRYWANIA.

ku Polskiego i Banku Gospodarstwa Krajowego, Spółdzielnie żydowskie otrzymały kredyty w wysokości 35 milionów złotych”.

Oto stan „gnębionej i prześladowanej” ludności żydowskiej w Polsce.

—:x:—

Przyszli komisarze bolszewicy w Polsce?

Onegdaj z Wilna wyjechała pierwsza grupa emigrantów żydowskich do Bł-Bidżan nad Amurem. Emigranci są to uczniowie - absolwenci żydowskiej szkoły technicznej, którzy udali się do Moskwy, gdzie połączą się z grupą wileńską, która wcześniej opuściła Wilno, poczem udadzą się do „republiki żydowskiej”.

Wszyscy emigranci — pochodzą ze wschodniej części Polski. Znaczna część z Wilna.

Rząd polski pozwolił żydom wyjechać na dwa lata. Gdyby w tym czasie nie wrócili do kraju, to stracą obywatelstwo polskie.

Wziąwszy pod uwagę oplakane stosunki, jakie panują w republice żydowskiej, możemy się spodziewać rychłego powrotu żydowskich emigrantów do Polski, jeszcze przed upływem dwóch lat.

Równocześnie należy się spodziewać, że żydkowie ci, wiele skorzystają i wiele się nauczą w czasie pobytu w różnych ośrodkach bolszewizmu i wrócą do Polski, jako już wyszkoleni komisarze bolszewicy.

Udzielenie im zezwolenia na tak długi pobyt w Bolszewji z prawem powrotu do kraju jest zatem krokiem dość ryzykownym i wielce nieostrożnym.

—:x:—

OD REDAKCJI

Wszystkim P. T. Czytelnikom, Prenumeratorom, Korespondentom i Sympatykom, — za życzenia świąteczne i noworoczne serdecznie dziękujemy.

MUZYKA ŻYDOWSKA WE LWOWIE! — Onegdaj radjo lwowskie nadawało koncert poświęcony muzyce żydowskiej, w wykonaniu nadkantara Sirotki i chóru synagogi m. Nożyka.

Muzyka żydowska we Lwowie?

I to bezpośrednio po ostatnich wypadkach.

PRZESZŁO 50 PROC. MUSIAŁO OPUŚCIĆ SZKOŁĘ. Miarą dzisiejszego kryzysu jest niespotykany dotychczas fakt w Olkusz, że z powodu niezapłacenia taksy administracyjnej (czesnego), zgórą 50 proc. uczniów olkuskiego gimnazjum męskiego zostało onegdaj odesłanych do domu.

Z tej ilości tylko część będzie mogła uiścić opłatę, reszta zapewne przestanie chodzić do szkoły.

EMIGRACJA ŻYDÓW DO PALESTYNY. — Agencja żydowska uzyskała od rządu palestyńskiego zezwolenie na osiedlenie się w Palestynie w r. 1933 — 6.000 osób z Polski. W związku ze spodziewanym zwiększonym ruchem emigracyjnym ma być przyspieszony termin uruchomienia linii polskiej do portów palestyńskich.

10 MILJONÓW DOLARÓW DLA BIEDNYCH. — Kardynał Aundelein (Chicago) oświadczył że w jego djecezji złożono na ubogich w ostatnich latach 10.000.000 dolarów, za pośrednictwem organizacji katolickich.

ŻYDZI NA STANOWISKACH KIEROWNICZYCH W FIRMIE BAT'A. — Dowiadujemy się, że firma Bat'a zatrudnia żydów jako kierowników w okręgach: warszawskim, krakowskim, łódzkim, a także w Katowicach i w Król. Hucie.

ŻYDOWSKA GROŹBA. — 4 grudnia 1931 angielski organ żydów „Jewish Chronicle” w artykule p. t. „Spokój w Polsce” pisał:

„Nie jest niemożliwe, że żydzi przynajmniej w większych miastach uchwycą się drastycznych i skutecznych środków odwetowych”.

ZAKAZ UBOJU RYTUALNEGO W WIEDNIU. — W wiedeńskiej radzie miejskiej zgłoszono wniosek w sprawie zakazu uboju rytualnego. Wniosek ten ma wielkie szanse przyjęcia go przez ogół rady.

WSZĘDZIE JEDNACY. — Pod zarzutem publicznego wystąpienia przeciwko rządowi kubańskiemu aresztowano w Hawannie 2 żydów Chaima Cohena i Eliezera Aronowskiego. Aresztowanych oddano pod sąd wojenny.

—:O:—

BIURO INFORMACYJNE Chrześcijańskiego Frontu Gospodarczego, zawiadamia o wolnych placówkach dla: piekarza, zegarmistrza, jubilera, złotnika, dentystry i lekarza weterynaryjnego.

Blizszych informacji udziela biuro Chrz. Fr. Gosp., Kraków, Szpitalna 18 I p., otwarte codziennie od godz. 10—13.

—:O:—

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

WP. Zbig. Verde — Oświęcim — Za życzenia i cenny materiał serdecznie dziękujemy. Porto będziemy zwracać.

WP. „Artur” — Zakopane. — Bardzo chętnie skorzystamy. Prosimy o dalsze cenne wiadomości. Żądane numery przesyłamy.

WP. Ostaszewski K. — Warszawa. — Dziękujemy za życzenia. O ile nie można się porozumieć, prosimy podać nam cały materiał.

WP. „Skorowidz” — Wilno. — Akcję na tamtejszym terenie podejmujemy. Bardzo prosimy o wskazówki i materiał.

Ze względu na nawal korespondencji nadesłane wiadomości będziemy zamieszczać kolejno.

—:O:—

Co grają w Kinach?

APOLLO: „PIEŚŃ NOCY” (Jan Klepura).

SZTUKA: „BANDA BUBULA” (Georges Milton).

WANDA: „ŚPIEW, CALUS, DZIEWCZYNA”.

UCIECHA: „OSTATNIA NOC KAWALERA”.

SŁONCE: „MIASTO CUDÓW” (Douglas Fairbanks).

SWIT: „DZIELNI WOJACY” (Pat i Patachon).

„DOM ŻOŁNIERZA POLSKIEGO”: Teatr: „KRÓLOWA PRZEDMIEŚCIA” i „ON I JEGO SIÓSTRA”.

Kino: „JASKO MUZYKANT”.

—:O:—

Regularnie raz w tygodniu wyjeżdżam z Tarnowa do Krakowa, a raz na miesiąc do: Żabna, Dąbrowy, Szczucina, Stąpnic, Tuchowa, Ciężkowice, Zakliczyna, Wojnicza, Słotwiny-Brzeska, Bochni, Pińska, Dębicy, Ropczyc, Jasła i Krosna. Przyjmie inkaso, Zastępstwo lub inne zajęcie. Adres: Tarnów, Skrytka poczt. Nr. 161.

—X—

PIERŚCIONKI ZABĘCZYNOWE. — Obrączki ślubne, Zegarki szwajcarskie, zegary z dzwonowym głosem, wyroby ze srebra i platery, nagrody sportowe sprzedaje po znacznie niższych cenach Józef Cyankiewicz, Kraków, Sławkowska 1.

Kupuje złoto, srebro, brylanty, Wykupuje kartki zastawnicze i płaci najwyższą wartość.

SKŁAD SKOR
PRZYBORÓW OBUWNICZYCH
IRYMARSKICH
Stanisław PALCZEWSKI
KRAKÓW,
DŁUGA.
(lokal zakładu imienia Helclów)
Tel. 155-36. Tel. 155-36

Przy zbiórkach

z a b a w a c h

f u n d a c j a c h

z a p i s a c h

PAMIĘTAJ

o funduszu

p r a s o w y m

„Hasła Pod-

wawelskiego”

Adres oddziału na G. Śląsk Zagłębie;
KROLEWSKA HUTA
UL. 3-go MAJA 1. 15. m. 2

Wiadomości ze Śląska i Zagłębia

Redaktor działu śląsko-zagłębiowskiego
przyjmuje
we wtorki od 5-7 po pol.

Sprawy redakcyjne i adm. w dziale „Wiadomości ze Śląska i Zagłębia D.” prowadzi p. Stanisław Sokolnicki Król.-Huta. 3-go Maja 1. 15

Bojkotowe rezolucje akademików.

Jak donosi katowicka „Polonja”, rada delegatów związku akademickich kół Zagłębian, uchwaliła w Sosnowcu, na walnem zgromadzeniu następujące rezolucje:

„W odpowiedzi na zorganizowaną akcję żydowską zataczającą w ostatnich czasach coraz szersze kręgi, Związek akademickich kół Zagłębian wzywa wszy stkich kolegów do:

1). Absolutnego bojkotu towarzyskiego oraz towarów i sklepów żydowskich.

2). Nieuczestniczenia do kin i lokali żydowskich.

3). Uświadamiania — najszerzych warstw społeczeństwa Zagłębia o niebezpieczeństwie zalewu żydowskiego.

Jednocześnie Związek apeluje do całego społeczeństwa polskiego, aby akcje te jaknajwydatniej poparło, gdyż tylko jednolity front zdoła skutecznie przeciwstawić się żydostwu“.

—§§§—

Radny miejski Idzkowski i żyd Jacabb.

P. Antoni Idzkowski, radny m. Królewskiej Huty, ma przy ul. Jagiellońskiej drogerję, nad którą zamierzał umieścić odpowiedni napis. Cóż robi p. Idzkowski? Oto, mimo zgłaszania się doń przedstawiciela chrześcijańskiej fabryki szyldów z Katowic, który proponował sporządzenie napisu, p. Idzkowski oddał zamówienie niemieckiemu żydowi Jacabbowi, który mieszka po stronie niemieckiej i zarobione pieniądze wywozi do Vaterlandu, a o którym w swoim czasie pisaliśmy już obszernie. Co gorsza, że ów żyd Jacabb samowolnie zmienił nazwisko swojego zleceniodawcy bowiem p. Antoni nazywa się zgola prosto po polsku Idzkowski, tymczasem żyd Jacabb przezwiał go Idzkowski i taki napis pyszni się ogromnemi literami nad drogerją p. Idzkowskiego.

Jak na radnego miasta wypadek powyższy jest wcale charakterystyczny. Obserwator.

—O—

Wyjaśnienie p. Stefana Libery

w sprawie artykułu: „Skandaliczna gospodarka przy dostawach dla szpitali śląskich“.

Od p. Stefana Libery, b. inspektora szpitala miejskiego w Katowicach, otrzyaliśmy list z prośbą o umieszczenie wyjaśnienia, a to w związku z naszym artykułem p. t. „Skandaliczna gospodarka przy dostawach dla szpitali śląskich“, zamieszczonym w Nr. 51 „Hasła Podwawelskiego“. P. Libera wyjaśnia mianowicie, że „od blisko roku nie jest na stanowisku inspektora szpitala miejskiego i dlatego nie miał najmniejszego wpływu na jakąkolwiek dostawę“, nadto p. Libera informuje, że „najmniej sze zamówienie każdego zakupu od 1 zł. począwszy podpisuje decerneut szpitala miejskiego radca miejski, a przy większych zakupach inspektor szpitala — przedkłada tylko nadesłane oferty decernentowi, który na posiedzeniu komisji szpitalnej, składającej się z ośmiu członków sprawę sam referuje, a Komisja szpitalna sama wybiera względnie poleca, które towary mają być zakupione i od jakich dostawców. Po uchwale Komisji szpitalnej przewodniczący tej komisji przedkłada sprawę na posiedzeniu Magistratu, który uchwałę Komisji szpitalnej zatwierdzi lub też odrzuci, albo też przekaże do ponownego rozpatrzenia. Z powyższego wynika — pisze p. Libera — że jako inspektor nie mógł mieć najmniejszego wpływu na jakikolwiek zakup, gdyż nie miał żadnego głosu“.

Wreszcie p. Libera „nadmienia, że osobiście żydów nie tolerował nigdy i w przyszłości tolerować nie będzie“.

Tyle wyjaśnienie p. Stefana Libery. Zamieszczamy je w imię zasady: audiat et altera pars, ale jednocześnie szkoda,

Czas przetargów na dostawy szpitalne na Śląsku zbliża się.

OSTRZEGAMY PRZED ODDAWANIEM DOSTAW ŻYDOM, KTÓRZY POD POLSKIMI NAZWISKAMI STAJĄ DO PRZETARGÓW JAKO CHRZEŚCIJANIE.

W jednym z poprzednich numerów „Hasła Podwawelskiego“ zajęliśmy się bardzo obszernie omówieniem „tajemnic“ dostaw do szpitali państwowych i komunalnych na Śląsku, które dziwnym trafem — w latach ubiegłych znajdowały się w rękach żydów. Takim uniwersalnym dostawcą wszelkich materiałów, jakżeśmy już powiedzieli, był żyd Knorowski, przedstawiciel chrześcijańskiej fabryki materiałów włókienniczych Krusche i Ender w Pabjanicach, o którym pewne osobistości wybitne nie wiedziały, że jest żydem, bowiem nosi polskie nazwisko, a powszechnie zamiast całego imienia używa tylko pierwszej litery.

Ponieważ obecnie nadchodzi czas rozpisania nowych przetargów na dostawy dla śląskiego szpitalnictwa, zajmujemy się znowu tą niezmiernie doniosłą sprawą, albowiem nie wolno dopuścić, by w roku przyszłym żydostwo z rozmaitych krańców świata, żerujące na Śląsku, nadal tuczyło się na dostawach, a kupiectwo polskie likwidowało swe placówki, nie mogąc sprostać ciężarom kryzysu, nie popierane w najmniejszej mierze przez instytucje, na których spoczywa najświętszy obowiązek takiego poparcia. Dość powiedzieć, że istniejąca od lat przeszło czterdziestu w Katowicach chrześcijańska firma Joks (materiały włókiennicze) w roku bieżącym

zmuszona była zlikwidować swe agendy ponieważ odebrano jej na rzecz żydów wszelkie dostawy, jakie posiadała dawniej. I co najsmutniejsze, że odebranie tych dostaw na rzecz żydów nastąpiło za czasów władzy polskiej na Śląsku. Może pomyślałby ktoś, że widocznie oferta żydowska była niższa i dlatego została przy dostawie uwzględniona. Wątpimy! Już poprzednio wykazaliśmy, że np. przy dostawie koców dla szpitala miejskiego w Katowicach, oferta żyda Knorowskiego była wyższa o 15 zł. na sztuce od oferty kupca chrześcijańskiego, a jednak nie otrzymał tej dostawy chrześcijanin, ale żyd Knorowski. Czemu to przypisać? Czem to wytłumaczyć? Jak to rozumieć? Nie inaczej, tylko tak, że komuś specjalnie zależało na tem, by żyd Knorowski otrzymał dostawę — i rzeczywiście otrzymał ją.

Ale dzisiaj już czas najwyższy skończyć z tego rodzaju względami i względkami.

Kupiectwo chrześcijańskie na Śląsku nie domaga się bynajmniej przy dostawach żadnych przywilejów przed żydami, absolutnie, kupiectwo śląskie chrześcijańskie żąda tylko i od tego ządania ani na krok nie odstąpi — sprawiedliwości i równości. Toż ci panowie, którzy dyrygują dostawami, powinni zrozumieć, że pierwszym i kardynalnym obowiązkiem każdego prawego Polaka i obywatela powinno być popieranie swoich przed obcymi przybyszami, a zwłaszcza przed tak zachłannym żywiołem, jakim jest żywioł żydowski.

Z tych też względów ostrzegamy, że przy obecnych przetargach dostawowych na rok 1933 — czuwać będziemy nad tem, aby żaden żyd nie otrzymał dostawy do szpitalnictwa śląskiego, i że tępić będziemy każdy objaw protekcjonalizmu, gdziekolwiekby się on ujawnił. Zaś kupiectwo chrześcijańskie na Śląsku prosimy o czynny udział w tej walce o sprawiedliwość i równe prawa jego przy dostawach — i podawanie nam wszelkich faktów forytowania żydostwa abyśmy mogli publicznie napiętnować tych, co przez forytowanie żydów oddają kupiectwo i cały handel chrześcijański na Śląsku w pacht żydowski.

Civis Silesiae.

SKŁAD KONFEKcji MĘSKIEJ i Damskiej

P. KAMIŃSKI

Królewska Huta, ul. Wolności, (róg Sienkiewicza)

TEL. 169.

—: STAŁY WYBÓR najnowszych modeli na składzie:—

Jak się traktuje klientów w żydowskiej firmie „Whole-Worth” w Katowicach?

ŻYDOWSKI SYSTEM WYCZEKIWANIA. — AROGANCJA IMC CYMBERKNOPF-CYMBERA. — TUZINY HANDELESÓW Z BĘDZINA W POCZEKALNI ZAJADAJĄ „CEBULKIES“.

Ostatnio poinformowano nas o sposobach i systemach, jakich używa się w żydowskiej firmie „jednolitych cen“ — Cymberknopfa-Cymbere „Whole-Worth“ w Katowicach, mieszczącej się w odkupionej przez żydów kamienicy po byłym Banku Śląskim. System ten polega na tem, że inkasenci, którzy zgłaszają się do Cymbere po należne ich firmom pieniądze za dostarczane towary, przedewszystkiem długo muszą się wyczekać, zanim dostaną się „przed oblicze“ tarno górsko-będzińskiego potentata Cymberknopfa-Cymbere, a gdy wreszcie „mają to szczęście“ zaczyna się drugi akt żydowskiej komedji. Przedewszystkiem te dy nigdy i nikomu bodajże niewiadomo, kiedy właściwie Cymber wypłaca należności za dostarczone mu przez firmy towary. Kiedy bowiem inkasent zgłasza

się rano, Cymber zamawia go na wieczór, kiedy inkasent przychodzi wieczorem, dowiaduje się, że należało przyjść rano. Pół biedy jeszcze, gdy inkasent pochodzi z Katowic, lub miast pobliskich, gorzej atoli, gdy przyjeżdża on gdzieś z daleka i zmuszony jest wyczekać po kilka dni na otrzymanie kilkunastu czy kilkudziesięciu złotych. Wtedy te pieniądze, które ma otrzymać, nie tylko wyda na utrzymanie w Katowicach w ciągu paru dni wyczekiwania na zapłatę przez Cymbere, ale nadto dołoży jeszcze z własnej kieszeni, o ile, naturalnie, ma z czego dołożyć.

Kiedykolwiek zajdzie się do biura Cymberknopfa-Cymbere w godzinach przedpołudniowych, notorycznie i zasadniczo zastać tu można całe tuziny brodatych i nieprawdopodobnie brud-

nych handelesów żydowskich z Będzina Sosnowca, Chrzanowa i innych miast zażydzonych, którzy wysiadują na kufkach i walizkach, zajadając „cebULKIES“ i zasmradzając cały gmach, aż do wysokości czwartego piętra. I wśród tych synów Judy, cuchnących na odległość, — Cymber każe czekać polskimi przedstawicielom całymi dniami. I biada temu, kto by się odważył zaprotestować przeciwko tego rodzaju sposobom. Na opozycję Cymber ma „wypróbowane“ lekarstwo, w postaci arogancji, krzyków i wymysłów w języku niemieckim. Bo trzeba dodać, że językiem urzędowym Cymbere jest język niemiecki. I nie jego jednego tylko w Katowicach.

Powstaniec.

—O—

butelek piwa, na które sprzedawcy żydzi naklejały etykiety „Książęcego Browaru w Tychach“, a zawartość butelek przedstawiała piwo z browaru żydowskiego z Będzina.

—§§§—

Repertuar Kin w Król.-Hucie

COLOSSEUM, (ul. Wolności 48) — I. 100 METRÓW MIŁOŚCI (komedia sportowa, polska — 100% dźwiękowa). II. KRWAWE PERŁY.

APOLLO — I. DZIELNY WOJAK SZWEJK — II. ARSEN LUPIN — DZENTELMEN-WŁAMYWACZ.

ROXY: I. BRATERSTWO LUDÓW potężny dramat górniczy, w którym Polacy mówią po polsku, Niemcy po niemiecku, Francuzi po francusku.

II. FLIP I FLAP w LEGJI CUDZOZIEMSKIEJ.

DENTYSTA R. DUSSA, Król.-Huta. ul. Wolności 33, H. p. — (dawniej ul. Zjednoczenia 2.).

DENTYSTKA, HILDEGARDA BRZEZINSKA, Królewska Huta, ul. Gimnazjalna 12 RÓŻNE.

DENTYSTA EDMUND VOGEL, Królewska Huta, ul. Księdza Łukaszczyka 11, przyjmuje od 9—1 i od 15—19 godz.

„PIETAET“ właśc. EWALD KOMENDZINSKI, Król. Huta, ul. Ks. Łukaszczyka 9. Pierwszorzędny Zakład Pogrzebowy, wykonuje wszelkie zlecenia pogrzebowe, od najelegantszego do najskromniejszego po nader przystępnych cenach. — Transporty zwłok załatwia się w kraju i za granicą. Piekarnia i Cukiernia JAN CZECH, właśc. Franciszek Chmiel, Królewska Huta, ul. Piotra 14.

KUPUJCIE zawsze tylko materiały Molendy. Skład fabryczny: Katowice, Kochanowskiego 2, obok Kina Rialto, telefon 20-68.

Polska dla Polaków — Palestyna dla żydów!

Vae victis - biada zwyciężonym!

Każdy chrześcijanin, Polak, dobrze wie o tem, że przyszłość nasza narodowa i państwowa leży w naszym dobrobycie ekonomicznym. Podstawą tego dobrobytu jest nie tylko nasza rodzima wytwórczość polska: na roli — w warsztacie i fabryce polskiej — ale i nasz rozbity handel: w kraju i za granicą. Żyjący przez opanowanie światowego przemysłu i handlu — doszli do narodowego bogactwa — stali się prawie panami świata. My Polacy chrześcijanie, we własnym swoim kraju — musimy stać się panami naszej narodowej wytwórczości i naszego handlu. Nasze bogactwo narodowe — musi z powrotem przejść w nasze polskie i chrześcijańskie ręce.

Tę zasadą przejęci — my tu na gruncie wielickim — założyliśmy między wieloma innymi instytucjami ekonomiczno-handlowymi także 2 większe stowarzyszenia spółdzielcze: „Składowe Kółko Rolniczych” i „Sochy”. Pierwsza powstała na gruzach „Związku handlowego Kółek Rolniczych”, założonego przez prof. Młynka i Fr. Aywasa, b. prez. „Czytelnicy górniczej św. Kunegundy” — druga była „Składowe Okręgowe Tow. Rolniczych” zwanym pospolicie „Kółkiem”, przekształcona potem za staraniem prof. Młynka — na rolniczą spółdzielnię. Jak ważną rolę w życiu ekonomicznym dawnego powiatu wielicko-podgórskiego miały te obie spółdzielnie odegrać i jak je odczuli żydzi wielicy, świadczy już ta okoliczność, że główny ich twórca, prof. Mlynek, na żądanie żydów wielickich, którzy wysłali swoją delegację w osobach żyda Seidenfraua i burmistrza Kocha do ówczesnego prezydenta Rady szkolnej krajowej, K. Bobrzyńskiego, został z Krakowa do Buczacza przeniesiony, by dalej „między górnkami nie wicherzył”... — Prof. Mlynek poszedł z całą rodziną na wygnanie — ale „Kółko żelazne”, dzisiejsza „Socha” i „Związek handlowy” po nim w Wieliczce pozostały, walcząc z żydami o lepszą przyszłość narodu polskiego, o jego dobrobyt ekonomiczny. Opiekowała się nimi sama ludność powiatu chłopskiego i górniczy wielicy, którzy tłumnie rzucili się do nich po żywność i towary rolnicze.

Ale słomiany zapał ludu wielickiego niebawem ostygł. Do obu instytucyj, jak wszędzie zakradł się „osobisty interes”... „Związek” i „Kółko” — zachwiały się. Pierwszą musiano sprzedać „Związkowi Chrześcijańskiemu” z Krakowa — a drugą uratował ówczesny prezes Okręgowego Towarzystwa Rolniczego, p. Dydyński. — Ale i Związek chrześcijański długo się nie utrzymał, stał się własnością jego ostatniego kierownika, któremu także groził niechybny upadek. Przybiegła mu z pomocą nowo powstała „Składowa”, która się w dawnym sklepie obydwu „Związków” rozgościła — powołana do życia przez pow. Związek Tow. Kółek Rolniczych: prof. I. Mlynka, J. Tatarę, prof. Pichóra, St. Osuchowskiego i wielu innych znanych w powiecie działaczy ekonomiczno-społecznych. Za przykładem „Składowej Tow. Kółek Rolniczych” — „Żelazne Kółko” Okręgowego Towarzystwa Rolniczego przemieniło się w „Sochę” I tak je dziś widzimy.

Blisko 40 lat walczy idea patriotyczna o odzyskanie wielickiego handlu opanowanego przez żydów po spaleniu miasta 17 lipca 1877 r. — szamocze się biedna — ponosi ofiary — ale nie ustaje, postępuje naprzód i rozwija się, zwalczana przez żydów i ich niewolników, będących na ich żołądki.

Oto właśnie d. 12 i 22 grudnia b. r. odbyły się Walne Zebrania obydwu wymienionych spółdzielni w wielkiej sali dawniej Rady powiatowej wielickiej, ogłoszonej z portretów jej prezesów założycieli, będących świadkami nie tylko życia samorządowego ale i spółdzielczego na terenie wielickim — a koncentrującego się głównie w tej sali. Komu one przeszkadzały — daremnie zachodzić w głowę. Obydwa Zebrania odbyły się i bez ich asystencji.

Nastrój tych Walnych Zebrań był przygnębiający w porównaniu z dawnymi. Na twarzach niecierpliwych członków tak „Składowej” — jak i „Sochy” — widać było znużenie kryzysem, który odbijał się nie tylko na ludziach — ale i na brudnych sprzętach — oknach i ścianach niegdyś świetnej sali. To też i obrady wlokły się ciężko — bez życia. Po odczytanych protokołach — sprawo-

zdaniach — wnioskach — przewodniczący obradami musieli formalnie zebranych ich mowy wyciągać z ust jakby obcęgami.

A nie było czego się bać mówić. boć „Składowa” za rok 1931 — wykazała jaki taki zysk w kwocie 355.05 zł. — a „Socha” tym razem tylko 2000 zł. niedoboru. Za poprzedniego Zarządu „Sochy” ten niedobór doszedł do 60.000 zł., tak że Bank rolny, chcąc jej przyjść z pomocą, zdecydował jej się odpisać przeszło 50.000 zł. swoich pretensyj. Poprzedni Zarząd „Sochy” grubo zawinił — ale spółdzielnię rolniczą — najstarszą w Wieliczce, trzeba ratować! Bank rolny to zrozumiał i przyszedł jej z pomocą. Obecnie „Składowa”, idąc siostrze swojej na rękę, uchwała na Walnem Zebraniu, połączyć się z nią razem i wspólnie z nią pracować dla narodowej idei pod hasłem: „Nie damy ziemi, gdzie nasz wróg!” „Socha” chętnie poddaje się Składowej — a Bank rolny popiera ten związek siostrzany, udzielając mu pożyczki konwersyjnej. Za ich przykładem pójdą zapewne członkowie „Sochy” i „Składowej”, a przede wszystkim oba ich Zarządy i zapłaciwszy porządną fryzję przez swą nieostrożność, w przyszłości będą mądrzejsi. Ograniczą swoje wymagania do spółdzielni, dla których pracują — a natomiast dołożą wszelkich starań i zabiegów, ażeby straty przez innych popełnione wyrównać i do nowych żadną miarą nie dopuścić! Jeśli się nie mogło być mądrym przed szkoda — to przynajmniej po szkodzić powinno to nastąpić w myśl naszego przysłowia: „Mądry Polak — po szkodzić”... Trudno, jeśli nie umiemy — nie chcemy — korzystać z doświadczeń innych — od nas starszych: korzystajmy przynajmniej z doświadczenia własnego! Pamiętajmy, że jeśli nie potrafimy utrzymać tych 2 polskich i katolickich placówek handlowych, damy przyszłym pokoleniom smutne o sobie świadectwo i zniechęcenie do dalszej walki ze żydami o polski i katolicki handel, a żydom w ten sposób ułatwimy zwycięstwo nad nami. A wtedy: „Vae victis — biada zwyciężonym”!

Wieliczanie.

—§§—

ce-burmistrza powinno spotkać się z odpowiednią odprawą. Okrzyk ten skierowany pod adresem Polaków, powinien znaleźć głośny oddźwięk w społeczeństwie polskim i spowodować usunięcie butnego i aroganckiego żyda, który pluje na polskość i Polaków.

—O—

Z Chrzanowa Żydzi w Chrzanowie.

Żydzi w Chrzanowie opanowali wszystkie i wszystko. Począwszy od urzędów, które zatrudniają duży procent żydów, a skończywszy na zupełnie zażydzonego handlu, można powiedzieć, że Chrzanów raczej tylko z nazwy może być zaliczony w poczet miasteczek polskich. Zażydzenie miasta przedstawia się katastroficznie. Urzędnik-żyd decyduje o losach ludności chrześcijańskiej, która jest tutaj w roli prawdziwej mniejszości. Kasa Chorych obficie naszpikowana żydami, Towarzystwo Zaliczkowe ma też swych żydów w osobach Chaima Neufelda i Berischa Laudana, którzy bez patentów i nie opłacając podatków robią interesa, a Komunalna Kasa posiada swego „dostawcę” — pośrednika do wszystkiego, Leopolda Kleina, który ostatnio został zamianowany zarządcą wapiennika Plazy „Tepege”. Dziwną i oburzacą jest ta nominacja zwykłego handlarza ulicznego na zarządcę wapiennika, jakby już bardziej odpowiednich ludzi na to stanowisko u nas nie było.

To są „kwiatuśki”, prawdziwe „odzoby” chrzanowskiego „bagienka”. O innych sprawach pomówimy w następnym numerze.

—O—

Z Mogielnicy K. Grójca „Nie baw się pan policjanta.”

Tak odpowiadał mi posterunkowy, gdy mu zwróciłem uwagę, że jest godz. 8.30 wiecz., a sklepy żydowskie, około których przechodził były otwarte.

Wypadek ten, a jemu podobnych w Mogielnicy niejedną można zanotować w ciągu tygodnia, zmartwił mnie o tyle więcej, że w naszym mieście od paru miesięcy prowadzi się bojkot handlu żydowskiego, a tymczasem czynniki któreby naprawdę mogły na tem polu złotem niemal zapisać się zgłoskami sprawę nie tylko że hamują, ale podobnie „obywatelskim” stanowiskiem — wobec niej pozwalają rozwijać się interesom żydowskim.

Czyż trzeba zatem większej krótkowzroczności? Sprawa ta o tyle przybiera na powadze, że sklepikarze polscy w Mogielnicy starają się być lojalni względem ustaw, normujących czas sprzedaży w sklepach i zamykają wczas swe interesy. Tymczasem żydzi nie stosują się do przepisów władz i nie piętowani przez czynniki do tego powołane, pozwalają sobie na wyczyny tej miary, że do późna w noc mają sklepy otwarte.

Żywie jednak błogą nadzieję, że p. Bednarski, kom. post. w Mogielnicy w pierwszym rządzie nieco żywiej zajmie się tą sprawą, która ponadto nie bez oddźwięku winna pozostać, jeśli chodzi o władze wyższe. Antysemita.

—§§—

Z Hrubieszowa Delegacja gmin żydowskiej kpi sobie z przedstawicieli władzy

„Hasło Podwawelskie” spotyka się w Hrubieszowie z coraz większym zainteresowaniem. Coraz większe jest grono tych, co z niecierpliwością oczekują świeżych numerów „Hasła”. Bo, trzeba przyznać, że „Hasło” ma tu piękną rolę do spełnienia. Już pewien odruch przeciw zalewowi żydowskiemu daje się tu zauważyć, ale są jeszcze zjawiska, na które patrzy się z bólem serca. Wystarczyło obserwować w Hrubieszowie ruch przedświąteczny. Wstyd naprawdę o tem pisać, że duża część hrubieszowskiej inteligencji zakupy świąteczne czyniła w brudnych sklepach żydowskich, profanując w ten sposób nasze tradycje katolickie. Gdzież u tych ludzi ambicja narodowa i sumienie katolickie? Tak, panie inteligentki hrubieszowskie,

OKAZJA! Z powodu stosunków rodzinnych i wyjazdu z miasta zmuszony jestem sprzedać natychmiast sklep Bławatno-Konfekcyjny — jedyny chrześcijański sklep z manufakturą w mieście posiadającym 30 tys. mieszkańców, gimnazjum, seminarjum i inne szkoły zawodowe. Jest to jedyna i wielka sposobność dla człowieka posiadającego 15—20 tysięcy złotych.

Wiadomość adm. „Hasło Podwawelskie” dla „Manufaktura”.

—X—

Z Wieliczki

Żydzl swoim chcą obsadzić posadę weterynarza miejskiego.

W dniu 31. X. 1932 odbyło się posiedzenie Rady miejskiej w Wieliczce celem obsadzenia posady weterynarza miejskiego.

Na skutek ogłoszonego konkursu — wpłynęły 4 podania, z tych 2 były Polaków, a 2 żydów. W tajnym głosowaniu nadano posadę Polakowi, Paterowi weterynarzowi z Jarosławia. Radni żydzi, jak zwykle głosowali za żydem Eichlem weterynarzem z Wojnicza, „wielkim patriotą i działaczem żydowskim”, któremu się w Wojniczu posada nie podoba i dlatego chce przybyć do Wieliczki... „Ponieważ już mamy w Magistracie wielickim dość zapachu czosnku i cebuli” nasi postanowili nie dać żydowi tej posady.

Skoro wybrano p. Patera weterynarzem miejskim w Wieliczce, żydzi „zrobiali sprzeciw”... podając jako „nieważnoszc” wyboru rozmaite hocki klocki... domagając się ponownego głosowania... ale spodziewamy się, że i tym razem żyd posady tej nie dostanie.

Zresztą, poco sprowadzać nam obcych weterynarzy! Przecież mamy tu em. weterynarza wojskowego — p. majora

Jordana, człowieka szlachetnego uczciwego — zasłużonego w wojsku polskim który tę funkcję spełni przy swej emeryturze za kwotę 100 zł. miesięcznie, jak się sam wyraził, a gmina Wieliczka zaoszczędzi przez to około 200 zł. miesięcznie.

Przypuszczamy, że i p. Dr. Bierczyński — „poseł ziemi wielickiej” — nie dopuści do tego swoim wpływem, by żyd miał być miejskim weterynarzem w Wieliczce.

Obywatel.

—X—

Z Rawy Mazow.

Bojkot sklepów żydowskich w Rawie Mazowieckiej.

W okresie przedświątecznym akcja bojkotu sklepów żydowskich w Rawie Mazowieckiej zyskała na sile. Przed sklepami żydowskimi ostrzegano przechodniów, — by nie kupowali u żydów. Ze swej strony żydzi zorganizowali szereg napadów na Polaków, nawołujących do bojkotu. Doszło do szeregu zajęć w których interweniowała policja.

Społeczeństwo Rawy Mazowieckiej co raz żywiej odpowiada na akcję młodzieży, nawołującej do bojkotu sklepów żydowskich.

—O—:—O—

Z Dronobyczą

Arogancki występ wiceburmistrza żyda na posiedzeniu rady miejskiej.

Onegdaj odbyło się w ratuszu drohobyckim posiedzenie rady miejskiej pod przewodnictwem p. prezesa Jarosza i vice-prezesa p. Leiby Tanenbau-

P. Lejba, jako właściwy władarz

miasta zdał sprawozdanie z gospodarki miejskiej m. in. wykazując, że konsumenci winni są miastu za zużycie prądu elektrycznego 122 tys. zł.

W odpowiedzi na to, zabrał głos jeden z radnych klubu polskiego i przedstawił radzie, że konsumentem prądu elektr. jest w wielkiej przewadze jedp. nacja, której patronem jest p. Lejba, a który specjalną opieką otacza „narod wybrany”. Z tej racji radny ów postawił wniosek, aby zamknąć prąd tym dłużnikom, aż do wyrównania zaległości. Wniosek ten wywołał piorunujące wrażenie wśród licznie zebranych żydów, którzy poparli przez szabesgojów wniosek obalili.

Tymczasem wiadomo ogólnie, że Rada miejska uchwaliła, aby konsumentowi, który zalega z zapłatą za 3 miesiące, prąd zamknąć. Uchwała ta stosowana jest wobec konsumentów — chrześcijan, zaś wobec żydów p. Lejba sam decyduje, co potwierdza następujący fakt:

Przed paru miesiącami został zwolniony z magistratu p. Słomski, dyrektor gazowni i elektrowni miejskiej, ponieważ powążył się zamknąć prąd trzem zalegającym płatnikom-żydom. Sprawa ta obecnie znajduje się w sądzie.

W dalszym ciągu posiedzenia zirytowany p. Lejba postawił wniosek, ażeby wszystkim związkom mieszczańskim się w starym budynku magistrackim lokalnie wypowiedzieć, a to: Związkowi Strzelców, Zw. Legionów, Zw. Podof. rez., Zw. Powstańców i innym. Wniosek ten nie znalazł poparcia i upadł.

Gdy radni opuszczali salę rady po skończonym posiedzeniu p. Lejba pozwolił sobie pod adresem radnych klubu polskiego na okrzyk: „swolocz”.

To prowokacyjne zachowanie się vi-

